

ACC. NR M. 8211: 1-15

Landskap: *Skåne*

Upptecknat av: *Joh. O. Olsson*

Härad:

Adress: *Ringgata 5, Malmö*

Socken: *Malmö*

Berättat av:

Uppteckningsår: *1941*

Född år i

*Minnesuppteckningar fr. Malmö.
(s. 10-15 brev)*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I min förra berättelse omtalade jag min farmors gård och mölla. Den jord som begränsades av, i norr Föreningsgatan, i öster, numera Skolstatan, då en landsväg, i söder av, numera Spånggatan, då Spångsvägen i väster bebyggda fastighetstomter åt Södra Förstadsatan, tillhörde en gård liknande farmors, som jag beskrivit. Även den ett möllareställe med en gammal stubbamölla. Jag minns från mina tidigaste barnår, när vi bodde vid Spångsvägen, att en upptod i en sädes- eller halmtack emellan gården och kvarnen och att ett väldigt bål hotade att tända gård och kvarn, vilket dock kunde förbyggas. En danska stor park åt Föreningsgatan tillhörde stället.

Vid Spångsvägen skulle tidigare än jag kan minnas även ha funnits en möllargård i rak linje med den ovan beskrivna vid Föreningsgatan och min farmors, vad en Möllnaregatan, som delat ovannämnda tomt mittav, med fullt berättigande erhöillit sitt namn.

Vid sydvästra hörnet av Föreningsgatan låg en mycket stor kringbyggd gård. En svägerska till min fader bodde där och hade nederlag av öl. Bayerskt öl, från Dybecks Bryggeri, vilket lär ha varit det tidigaste i landet. En gång som liten gosade var jag på besök där och de båda svägrarna drucko skummande öl i den långa, smala trädgårdstäppa, liknande den min farner hade, som löpte mellan huset och Södra Förstadsatan. Det var en varm sommaraftonslund. Var finner man en sådan gatuidyll i Malmö numera. allraminist i mågen av de nya funktismugatorna.

Det fanns gott om väderkvarnar i det gamla Malmö, ännu i mina ungdomsåar. Strax förbi Allmänna Sjukhuset, å Petersborg hade en min farbror en stubbamölla av säregen typ.

På östra Förstaden funnos tre nio kvarnar, en vid Föreningsgatan nära Värnhem, vid gatans norra sida. Det var den stubbamölla, som, tillhörande Malmö Museum, nu vinglös tjämsyftlet att för nutida och kommande släkten erinra om stadens föregångna idyll. - En gammal "möllarepås" kanske befämda tanke. - Långt österut på Kirsebergssbackar funnos tvänne "hol-ländare", "Höga Mölla" och den lönkeska efter släktnamnet Lönke. Det lönkeska huset låg vid Södergatan och i södra hörnet av Baltzarsgatan. Och här nu flyttat till Kulturhistoriska Museet i Lund fast jag inte känner riktigt igen det. Det var läderhandel i det huset i Malmö och jag minns mig en gång ha varit i den boden och erinrar mig särskilt de gammaldags vägarne med fyrkantiga träplattor i atället för skålar.

För att återkomma till möllor så tycker jag mig böra nämna att mammet "stubbamöllor" härleder sig av att de så att säga hänga på en massiv ekestubbe och vridas i vind kring denna. "drejas" av dreven runt med en "drejstol". De holländska kvarnarna äro byggda så att endast övre delen, den s. k. "natten" vridas runt i vind. Inom möllnaryrket användes danska, säkerligen från Tyskland och Holland komna facktärmor. Således hette det "svicka" av zwicken att, som sjömannen säga, reva seglen i storm. Enligt fars utsägo skulle danska Möllneriet stått högt i rang och i och omkring Köpenhamn skulle ha funnits många stora, förnämna "holländare" fr vilka möllnare kommit hit över och lärt de våra att bli duktiga möllnare. Som ett bevis på danskarnes yrkesackicklighet omtalade far ofta vid olika tillfällen med entusiasm att en kvarnägande bonde i landskronatrakten hade anställt en ny "mästareven" på sin kvarn. En dag, när denne malde som bäst, stannade han plötsligt kvarnen och slog in seglen. Medan han höll på der-med kom bonden och frågade efter anledningen. När så mästarevennen pekade på ett mörkt moln för att visa att ett oväder var i annalkande svarade bonden att hans förre möllnare inte var rädd för en sådan smula oväder slogs seglen åter ut och kvarnen sattes i gång och mästarevennen fortsatte att mala. Orkanen kom, sopade omkull hela kvarnen och med knapp nöd räddade sig möllnare ur spillrorna, sådd till bonden "varso, der har Di Deres Mölle", tog sitt gepäck och gick, djupt kränkt.

Nu nos om möllor.

Jan M. 8211:1
MALMÖ

Men Bijou har allt jag kan minnas varit en folkskola. Men i min faders ungdom - han föddes år 1844 - skulle det ha varit restaurant och tivolier der - derav namnet Men Bijou - och frimurarna hade sina lokaler der. Far berättade att en på sin tid rätt känd malmöbo, - tysk till börden - som ung kom hit till staden och uppträdde å Men Bijou tillsammans med en italiener. Kring tyskens liv spändes en ren och till denna kopplades en ox som piskades att draga av alla krafter utan att kunna förmå rycka tycken ifrån sitt famntag om ett träd. Far sågs uppvisningen genom ett hål i planket, ty på den tiden voro inte barnen bortskämda av att man kostade något på deras förstörelser. De fick röa sig själva bäst de förmodade.

Om frimurarnes hemligheter voro många härresande historier i omlopp Åtskilliga hörde jag berättas, men kommer ej tillräckligt ihåg detaljer för att säga föräcket återliva.

Öresunds vattnen gick betydligt högre upp på land i min ungdom än nu. Innan Malmö - Limhamns järnväg anlades gick det svenska näruppgång till vägen mot Limhamn och far berättade att en gång under storm drucknade ett mjölkbud från Ribersborgs järntåg näst på väg till Malmö.

Ofta var jag med mina farbröder och nämntade tång på stranden att använda till att täcka över potatis och foderbiter för vinterförvar. Påfallande är att den stora rullstolen närmare Limhamn som kallades "Dynam" då låg svenska långt ute i vattnet, medan man nu tidvis kan se närans torskod ut till den. Om "Dynam" berättades att en jätte i Köpenhamn i vredesmod - för vad nämndes inte - ville dörmad slå ned Petri kyrkas torn men tog miste på riktning "og manglade Kraft".

Till Limhamn gick jag ofta med mina bröder och erinrar mig hur under många år man kunde se sälur ligga och sola sig på stenar i havsbundet. Var äro dessa nu någon efterso de ej föra oss den äran.

Limhamnsstilen sålde ej efter vikt utan val - . tjög och kastvis. en val 4 tjög, ett tjög 5 kast och priset var betydligt billigare för en val än för 1 kilogram nu. Ja, en gång minns jag att fiskarna från båt sålde för 5 öre valen och ändå, sådes det, prutade inkörda bönder derpå. Vid den tiden. det var visst i Rörjömärken i brist på avnämare. Hur litet berts av sill uppkastat i Rörjömärken i brist på avnämare. Hur mycket bättre är det inte nu, trots allt barockt, inrättad. Något mat - nyttigt kastas åtminstone ej bort här tillands.

-0-

När jag ansågs färdig med skolegången och skulle ut i praktiska livet "zu wettens und wagen, das Glück zu erjagen" som Schiller sagt, så bestämdes att jag skulle träda i Merkuri tjänst, fast jag ej själv var så värst intresserad deråt. Det ansågs ju förnämre då än hantverket. Nåväl, jag skulle i handel och nu sålde beärgna förskämbasta tillfälle. Någon före - språkare hade jag inte och själv var jag uppföstrad till lydnad och under - givenhet, men det fanns antagligen ändå gott gryn i ossen ty när jag en kväll gick att avnämra Malmö Handels och Sjöfartstidning vilken utkom endast var onsdag och lördag läste jag deri följande annons:

"En ung man från landet. med lust och fallenhet för handel, erhåller strax plats hos N. N." Handelsstället var beläget på vägen hem och jag gick boms in och erbjöd min tjänst och blev efter åtskilligt parlamentera de antagen. Nu var jag bokhållare ~~med~~ som lön. kost och logi och en kos - tym om året. Det sålde öppna butiken och hålla på. endast med avbort för måltiderna till klockan 10 på kvällen. Sopa gård och gata. så bokhållare jag var, fick jag hålla tillgodo med. Jag bodde på det s.k. kontor intill butiken och der fick jag vackert hålla mig. även vackra sommarkvällar. fänge alltså som fågel i bur. En ljusglimt i tillvaron var att jag om kvällarna under skoltiden fick fortsätta mina böck till två timmars under - visning i Malmö Tekniska Aftenskola vid Hjorttackegatan.

På tal om kontoret der jag bodde så gjorde det föga skäl för nam - net. Några räkenskaper fördes inte. Ingen kredit lämnades eller begärdes. Bokslut och självdeklaration av inkomst voro okända begrepp. Beskattnings -

5

Det var tal om att jag skulle överflytta till den nye innehavaren av

has 11

五

附錄

De M.

TD

THE

●

Telefonen var inte så allmän på 1880 talet. Vi hade ingen i kryddkrämarenboden. Bier köptes dåfortiden fatvis hos Bryggeriet och tappades på flaskor hemma hos krämaren. Detta blev förstås min ryssla. När ett ölrat önskades sändes jag till närliggande handelssträdgårdsmästarekontor att eftertelefonera. Självt vägrade jag inte telefonera av blygsamhet och räddsla för att bära mig dummt åt.

Ölet var allt mustigare än det vi nu måste nöja oss med och ändå betala dyrt. En gång önskade husets jungfru, som sköjde flaskorna, sådan sköljning - smaka på ölet för första gången med påföljd att hon blev så yr i huvudet att hon vid att hjälpa mig upp med en fylld stor kofte bierflaskor släppte sitt tag i grepen så att korgen stälpte och flaskorna krossades och bierentillspillegavs. Det blev ett dyrt kalas för mig. tyckte jag, ty jag hade ju ingen lön.

-0-

Köpenhamn har alltid haft stor dragning hos malmöborna. Längre konkurrerade ett svenskt och ett danskt bolag om största trafiken med påföljd att de satte ned biljettpriserna för varandra. Slutligen reste man gratis över. Ja, än bättre, det danska bolaget bestod så, förutom fri resa. Smörgås. Snapps och mjölkigen/minns ej rätt/även öl. Nu var tid se få tviststen bilagd och de båda bolagen slogo sig. förnuftigt nos tillsammans.

Köpenhamn rustade sig särskilt för att taga emot malmöborna helst till sådana dagar som voro sökninga der men helgdagar här.

Huru vi merkurisöner reste över till Köpenhamn varje söndag och roade oss "tremendous" -även billett om man var förnuftig/faller ju utom ramen för skilldringsar det här gäller. tillägga önskar jag dock att när far på 1850 talet fick följa med för att hälsa på en äldre bröder som var mjölnare på ett stort bränneri der måste han komma utstyrd i hög natt. Om man tänker på den form och den grovlik i material som man finner på våra museum så förstår man att det efter vårt begrepp allt såg danska lustigt ut.

-0-

1880
Köpenhamn 5X
Malmö

176. 04. 11. 3.
I Wiesbadens Rådhuskällare finns runt 50 väggårne målningar, många lustiga sådana, med lustiga versar inflämnade å bilderna. Vid ett besök der köpte jag en minnesbok troget återgivande alla dessa bilder och när jag en kväll nyligen tog denna munttra bok till aftonlektyr stötte jag på en lustig bild der en krögare "döpte"-så kallar tysken det- sitt vin vid pumpen och straffades därför med en spark samt följande strof:

"Nen Tritt dem Bengel,
Der's Weinfaas füllt am Pumpenschwengel."

Detta ger mig anledning citera en strof från gamla Malmö så lydande:

"Din kompanjon der ute står
Och rikare dig gör år för år.
Men får ej dela skatten.
Hos önskar du dig den en gång.
När under djävlaras jubelsång
Du anropar Lazarus om vatten."

Sista strofen har jag ändrat. Enär originalet jag hört ej var riktigt fräkligt konsekvent.

På gamla kyrkogårdar kan man emellanåt påträffa minnesstenar med intressanta inskriftioner, men å Malmö finner man ej mycket, dock skulle jag vilja fästa uppmärksamheten på ett par.

Här ett exempel:

"Lutad mot en bruten staf
Vennen tröstlös står och gråter.
Doft hörs från Gunillas graf:
Vi träffas ju hvarandra åter."

och runt kanten av en stformad sten med namnet Bråkenjälms här kunde jag ej uraktlåta angeva namn/
"Mannen och hans hjärtas värde efter ytan icke döm.
Vad ~~den~~ gott han gjort och ädel velat uti minnet göm."

Å en hög, smäcker obelisk finner man namnen på tre unge stockholmsläkare, vilka kommo hit ner under den svåra koleraepidemi som då härjade staden och själva doggo under deras tjänstgöring å kolerasjukhuset. Det var år 1850.

När oro blev nödvändig att förena Slottsgatan med Petersns väg var det oundvikligt att lägga gatan igenom kyrkogården och det blev svårt komma till enighet härom. Ty många röster talade emot störandet av kyrkogården frid men måste slutligen. "Sich in's Unvermeidliche schicken."

Min fader berättade ibland om en sten någonstädes jag ej minns.

Å den skulle ha stått att läsa:

"Förtampa ej de gamles ben,
Hav i ständigt minne,
Och rubba icke denna sten,
Ty döden bör derinne."

Malmö stad respekterade alltså icke dessa allvarsord. Måste trots allt höja sig för det oundvikliga. Petersns bro skulle vi, med den stora trafik den förmedlar/icke kunna undvåra.

I ett olyesamt litet hörn intill gångens utesfter kanalen strax vid utgången till bron står en liten sten med följande vackra vers, säkerligen en psalm:

"Wenn hier von uns, die Gott vereint,
Der letzte auch hat aussgeweint,
Dann wird ein frohes Wiedersehn
Auf ewig unser Glück erhöhn."

Fäst jag kan den utantill. Stannar jag alltid och läser, när jag har min väg förbi. Den stenen har säkerligen haft sin plats å grav vars frid nu störes av det pulserande levande livet. Den döde vilor förvisso lika lugnt för det.

På tal om inskriptioner å stenar så berättades det mig om en sten med inskription:

"Vänd mig om så skall du få se ett underligt ting." Stenen var mycket stor och tung så att den nyfikne som prompt ville se ~~det~~ underliga måste arbeta i sitt anletes svett för att intet finna, men väl å stensens andra sida anöpet kunna läsa:

"Vänd mig som jag låg, ty du blev illa lurad." Om jag ej misminner mig så var ~~det~~ vid Hindby krog den stenen låg.

När man reser i Danmark och har sinne derför och ser, så njuter man oerhört att här och var finna hjärtevarna, gemytliga inskriptioner. Här några exempel:

På sockeln till Frederik den VI staty vid infarten till Frederiksbergs Have läser man:

"Her følte han sig lykkelig i sit ælskede Folks Mitte"

På sockeln till Frederik VII staty å torget i Hillerød läser man:

"Her staar han og minder om svundne Aar.
Maad Gud give Sommer, som han gaf Vaar."

Å sockeln till Grevinnan Danners staty i Kongens Have vid Rosenborgs Slot läses:

"Hun rejste ej Borge med Taarn mod Sky.
Men byggede Børnen et Skolely."

Der ligger i mitt tycke något mjukt, älskvärt i dessa rader som man icke finner hos oss. Finner man något så är det sällsynt.

Spökhistorier eftersökas:

Den enda jag hört omtalas är den ~~Vid~~ Krundelsgatan. Denna skall ha utförligt beskrivits i en gammal malmökrönikas som funnits i mitt farfars hem men utlånats och aldrig återkommit som ju vanligt är.

Säkerligen finns exemplar av denna bok i något bibliotek i staden. Vad jag erinrar mig om detta spöke är att det var en byggarbetsman som spökade, redan innan hon blivit begravnen, ja hon skulle ha spökat på själva begravningsdagen. Hon skulle ha setts ridande på ett plank utåt gatan mitt på ljusa dagen fast intå alla skulle ha, eller kunnat ha sett henne. En man såg henne sitta på planket. Han hade stannat och skrämt åt henne med påföljd att när han kom hem måste han gå sjuk till sängs och döas sanska snart. Alla ansträngningar gjordes för att få slut på det besvärande spökanDET och när intet kunde göras så påbjöds en bön i kyrkorna, vilken min fader skulle ha hört läsas under högmässan i St. Petri. Bönen löd: "För djävulen och hans anhang, bevarare oss milda Herre Gud."

Eljest har jag inte hört några spökhistorier omtalas från gamla Malmö. Själva har jag inte varit ute för något spöke tror jag.

Det var förstås på landet och hör inte till saker och ting om Malmö men på tal om historier om spöke så kanske jag kan berätta en jag själv upplevat, fast jag ej kan svärja på att det var ett spöke jag sett. Det var för ca 40 år sedan. Jag reste då emellanåt i affärer på landet. En mormörk, kullen Novemberkväll hade vi, kusken och jag, just passerat en större lantgård, på väg till skurup. Plötsligt kränglade hästarna och syntes mycket oroliga och från västra sidan av vägen på ett tiotal meter ifrån vägen syntes en dimmig skepnad av en vit häst flyga över vägen och försvinna å andra sidan och allt var åter lugnt, så och våra hästar. Kusken påstod bestämt att det endast kunde vara ett spöke. Ingen hade någons vit häst på orten och ingen lös häst var ute så dags och vid den årstiden. Jag framhållande se saken nyktert och tro på att det var en häst av kött och blod. Men vem vet. När jag någon gång på äldre dagar tänker på

upplevelsen, så kanske den ändå var något mystisk, ty varför blev nästare så oroliga för en annan näst, och vad kunde en lös ensam näst ha ute att göra en mörk natt och springa meningslöst över fälten. Hade jag varit ensam ute och vandrat på vägen och mött visionen så hade jag nog blivit, som man säger: "haj".

Detta var min spökhistoria, men synd att jag inte kunnat lokalisera den inom Malinö park och stör.

—

WILLIAM A. TAYLOR, JR. FOUNDER AND PRESIDENT
J. A. ASTOR, JR. VICE-PRESIDENT

Beträffande originella personer som i fången tid ejorde sig kända minnesark och stadsstataden Malmö så erinrar jag mig en gammal kapten Reddeck som man för öttåt 50 år sedan kunde möta på gatorna. Harnöst gick han sin väg fram, ingen störde honom och själv störde han ingen. En liten episod om honom, omtalad av en min vän, som var anställd i stadens största pappers- och skrivmaterialaffär. Skulle jag emellertid vilja berättat. I firman skyltfönster hängde en tavla efter en väggmålning i Berlins Zeughaus, föreställande slaget vid Gravelotte den 18/8 1870. Efter att från gatan ha betraktat denna tavla kom kapten Reddeck in i butiken och frågade, sakta och hövligt: "Huru mycket kostar den först lika sakta och belevat för att slutligen allt mer och mer öka tempet och stämman: "Det var synd att jag inte skulle ha så mycket pengar för då skulle jag köpt den, rivet den i bitar. Kraumat den emellan mina händer och trampat den under mina fötter. a d i ö. Sedan jag hört detta berättas om Eubens steg min respekt och vördnad för honom avsevärt. andra reflektioner i mitt unga, stolta sinne att förtiga.

-0-

En annan omtalad originell person som emellanåt vänder i staden kallades "Söderns skald". Denne ligger begraven å Södra Sallerups kyrkogård och en liten sten är rest till hans minne.

Ofta blev "Söderns skald" drucken under sina besök i Malmö och omtändertagen av polisen nattet över. Vid ett tillfälle lämnade han på morgonen följande kväde efter sig:

"Här har jag vänts i tjugo år
Och är en gammal kund.
Mitt skulderegister för mig står,
Jag är en fyllehund."

En min vän berättade att han någonstades i en gatukorsning i gamla staden stött på och talat med skalden dervid denna skaldade över det intryk han fick av gatan vara han under samtalekt riktade sin blick. Resultatet blev:

"Mellan kojor plank och skjul
Bucklas knasglis gata,
På en takås, sned och ful.
Solat sig en skata.
Gummor två ses prata."

Vid ett annat tillfälle hade denne min vän mött "Söderns skald" vid en korsväg någonstades vid Sallerup just som kyrkklockan ringde heldagsmål. Det var nyårsafton. Alltid beredd, som "skalden" var att stränga sin lyra till yster pegarsflykt diktade han:

"Nu nyårsnatten inne är,
De klockor klinga vi höra här.
En nyårsnålsning, ett fridens bud
Och låmt i fjärran går deras ljud."

Utän begåvning var tydligen "Söderns skald" icke och mannet skald var han inte helt oförtjänt av i mitt tycke. Han gick omkring med lite handel. Hade kanske blivit satt på fel plats i livet. Fadern lär ha varit skolmästare.

-0-

No. 8211:9.

Om "Söderns skald."

I mitt förra meddelande om detta original relaterade jag trenne hans tillfällighetspoem. Efteråt vill jag minnas att jag råkat utesluta tvänne rader i det ena av dessa vadan jag härmed på nytt återgiver det, denna gång in extenso.

"Melan kojor, plank och skjul,

Bucklas knäggslig gata.

På en takås, sned och ful

Solar sig en skata.

Från en skorsten stiger rök

Ur ett gammalt, murket kök.

Gummor två ses prata."

-O-

I gårdagens Brevlåda gavs uttryck åt önskan om fler meddelande om Söderns skald. Tyvärr vet jag inte mer att berätta om honom. Självt såg jag honom endast en gång och det var under mitt besök i handelsbutiken i Bjärnög eller Bjersnög som det då hette. Under det jag samtalade med afärs- innehavarinman kom "Söderns skald" in tämligen överförfriskad. Han uttryckte sin önskan bli bjuden på en snapps och när han erfor att ingen fanns att nämnde han att en annan gång han kom drucken på besök kunde han gärna bjuda på vatten i brännvinsglas, ty detta skulle göra honom lika glad. Han var mycket artig och gemytlig. Hans efternamn var Persson och om jag ej missminner mig var förnamnet Kristoffer. En liten gravvård är rest över hans sista viloplats å Södra Sallerups kyrkogård.

-O-

"Charles." så hette ett annat gammalt malvöriginal, jag just kom att erinra mig. en stor, kraftigt byggd, beskedlig man. På 1880 talet exporterade varje vecka hornboskap till England med tvänne alternerande ångbåtar till hörande rederiet G. & L. Beijer. Nämnde Charles ledde boskap till båtarne och det påstods om honom att den ystraste tjur, som ingen annan vågade leda, gick snällt och beskedligt baketer Charles som ledde den med ett vanligt säkebånd.

Denna Charles förmåga att suggerera "brutes" frammanade ett ofta är vänt ordspråk: "Stanna der sa Charles till tjuren", som för länge sedan är bortglömt.

-O-

Båda de till England gående s.k. "kreatursbåtarne": "Vesta" hette de ena och "Ceres" den andra, förläste. Om bord hade de slaktare att tillse djuren och slakta ned de som inte kunde förmås hålla sig upprätta. En av slaktarne hette Carl Correll och denne brukade komma upp till far å mölle om kvällarne när han vänt i land för att förtälja sina upplevelser till sjös och i främmande land. En gång fick slaktarens gamla mor - en robbast liten f. d. torssumma - följa med på en resa till England. Correll berättade om sin gamla mor att hon en dag ensam gått i land för att efteråt komma ombord med en hel massa inköpta granuliåter. När gumman kom hem skänkte hon mor sin tvänne vackra muggar med inskription i vackert guldtryck: "A present from Newcastle on Tyne". Det fanns folk som förstodo så sig igenom även gamla tider.

-O-

J O H. O. O L S S O N.
Kingsatan 5,
M A L M Ö.
Tel. 749 54.

Ms. 8211:10.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESÅR

Söndagen den 21 September 1941.

Per

Till Skånska Dagbladets Redaktion,
M A L M Ö.

" F O R N M I N N E S T Ä V L A N . "

När jag läste om den utlysta tävlingen undrade jag hurvida
"möjligen även jag skulle kunna ha något att berätta ifrån det Malmö
som varit. Jag satte mig att fundera på saken och började så pejla
i djupet av min minnesbrunn . Så småningom fann jag der episoder från
min gröna ungdom som voro kära för mig att minnas . Det var en kulen
söndagsaftermiddag och eftersom jag ej hade någon bättre sysselsätt-
ning för mig beslöt jag mig för sätta mig till skrivmaskinen för att
skriva med dessa minnen allt eftersom de pejladess upp. Resultatet över-
räcker jag härmed . Skulle några detaljer ha annat värde än minnet derav
för mig så glädder det mig.

Högaktningssfullt

Per

Bilagor.

J O H N S S O N,
Postg. 38591,
Tel. 74954.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARI

Malmö Ringgatan 5 den 28 sept. 1941.

John

"Folkminnestävlan"

Skånska Dagbladets Redaktion.
M A L M Ö.

Uppmuntrad av att mitt förra bidrag till minnessamlingen
uppskattades och angelägen bidraga till densamma så mycket jag för
här jag i dag fortsatt skriva och överröcker härmed resultatet.

Personerna har jag undvikit nämna och tycker att i mina
skildringar spelar detta en underordnad roll.

HÖGAKTIGHETSFULLT

John J. J. J.

P. S. Mina meddelanden förekomma i en skånska brokig oordning. men det är
ju tillåtet så, och syftet är ju endast att axploekning derioland till
äventyrs skall kunna göras.

D. S.

4
Bilagor.

M. 8211:12.

J O H. O . O L S S O N.

Ringgatan 5,
M A L M Ö.

Tel. 749 54.

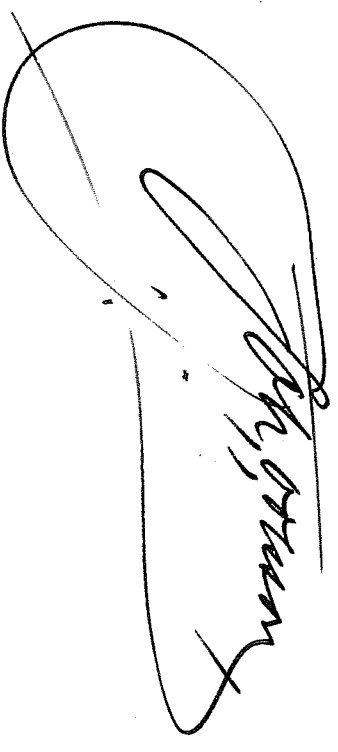
Ringgatan 5 den 1 Oktober 1941.

Folkminnestävlan.Svenska Dagbladets Redaktion,
M A L M Ö.

För tredje och förmodligen för sista gången överräcker jag härmed bidrag till näst utlysta minnestävlan. I bland mina meddelanden var det speciellt ett par som jag tyckte jag inte ville underlåta att få med och när jag så kom i gång med skrivandet så skenade min penna ibland med mig så jag fick med åtskilligt oväsentligt, men jag hoppas att jag ursäktas därför.

En vän, nästan jämnårig med mig, påstår att saltebacken, som jag i min berättelse placerade närmare Värmdö, skulle ha legat på Kirsberg backar. Dessutom påstod han ha hört att det inte var Petri kyrka jättelund ville slå till utan Lundadönen. Jag vill inte onvisas i mina påståenden, därför anför jag hans mening. Det kommer kanske fler deltagare som onstala samma legend.

Högaktningstullt

Bilagor.

JOH. O. ÖLSSON,
Ringatan 5,
M A L M Ö.
Tel. 749 54.

M. 8211:13.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARK

Oktober den 28 A. D. 1941.

John O. Olsson

FOLKMINNESTÄVLAN."

Redaktionen av Skånska Dagbladet.
M A L M Ö.

Till svar å i lördagens Brevlåda framställd önskan om fler meddelanden om "Söderns Skald" väste jag tyvärr nämna att det anförda är allt jag vet.

I tilläggan här till omtalar jag ett annat på sin tid allmänt känt. harnlöst malmöoriginal vid namn Charles, ej minst för det ordspråk. ofta anført. vartill han gav upphov.

Jag hade gärna velat omtala huru vi malmöpojkar för 50/60 år sedan också spelade boll, liksom nu fotboll. utan med "bollträ" och med av handskskinn sydda bollar. vanligen av omväxlande svarta och vita trekanter inopsydda och hårt stoppade. Ett av spelen kallade vi "Applagross" deri varje deltagare fick sitt namn: Applä, "Bipo", "Caca", "Domväktare etc. antecknat å en dörr eller port med bokstäver A., B, C, D. etc.

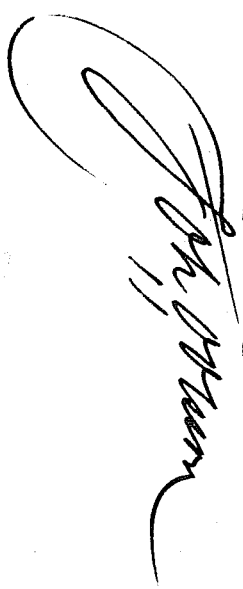
De olika spelens gång erinrar jag mig inte mer, men så var jag själv ej så ivrig deltagare. ty jag ägnade mig mer flitigt åt skolorna och extra lektioner i olika ämnen och färdigheter. Jag minns dock om spelen att det även på den tiden fanns "champions" uppskattade och respekterade kamraternas emellan.

Medan jag nu förklarar mig ha gjort mitt bästa tackar jag för det

N. 8211:14.

uttryck av billande av mina enkla meddelanden som kommit mig till del
i eder ärade tidnings Brevlåda öfvertocknar

Högskolestyrelsen

Bilaga.

F O L K M I N N E S T Ä V L A N .

Skånska Dagbladets Redaktion.
M A L M Ö .

När nu tvenne vackra bekverk äro att vinna och ett deraf är tillförsäkrat oss alla som nedskriiva och insända vad vi minnas från vår goda stads förflutna dagar, så har jag fortsatt min pejlning och än- nu funnit något som jag tycker värt berätta, ty Dr Johnson påstod ju

"There is nothing Sir. so little
for so little a creature as a man".

I det jag härmed överräcker detta mitt säkerligen sista bidrag
till tävlingen tecknar jag

nöjningsfullt

Bilaga.